

Colofon:

Maandblad

Verschijnt niet in juli en augustus.

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Geuzenplein 8, 1000 Brussel:

Website: www.ts-belgium.be & [Facebook](#)

Email: info@ts-belgium.be

Belgische Orde van Dienst: [Facebook](#)

Email: tos@ts-belgium.be

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Jaargang 16-nummer 2-februari 2021

Mission Statement of the Theosophical Society

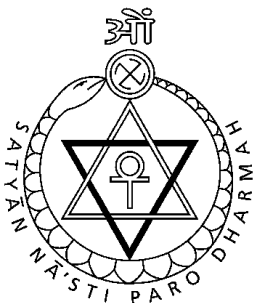
To serve humanity by cultivating an ever-deepening understanding and realisation of the Ageless Wisdom, spiritual Self-transformation, and the Unity of all Life."

Missie van de Theosophical Society (Adyar)

Het dienen van de mensheid door het ontwikkelen van een zich steeds verdiepend inzicht in, en verwerkelijking van de tijdloze wijsheid, spirituele zelf-realisatie en de eenheid van alle leven.

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Ze verwelkomt als leden al diegenen die de drie doelstellingen kunnen onderschrijven en die bereid zijn haar Statuten te respecteren.

Het Witte Lotusblad

Deze nieuwsbrief wordt maandelijks uitgegeven door Loge Witte Lotus. (verschijnt niet in juli en augustus)

Elektronische verzending is gratis.

Een papieren versie is eveneens te verkrijgen.

Abonnement van januari tot december: bedrag € 10 of bedrag per nummer € 1, over te schrijven op de rekening van Loge Witte Lotus

IBAN BE88 7340 4396 3641
tnv Loge Witte Lotus FV

In dit nummer:

Missie van de Theosophical Society	1
De Drie doelstellingen	
Contactgegevens Theosophical Society & informatie Loge Witte Lotus & Vrijheid van denken	2
Toenadering tot het goddelijke	3
Zijn wij wel onderzoekers?	5
Adyardag	6
Programma	8

The Theosophical Society

De Theosophical Society werd opgericht te New York op 17 November 1875 door Helena Petrovna Blavatsky, Kolonel Henry Steel Olcott, William Quan Judge en anderen. Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Het is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld. Website: www.ts-adyar.org

In Naarden, Nederland, is, in een prachtige en bosrijke omgeving, het Europees Internationaal Theosofisch Centrum (I.T.C.) gevestigd. Informatie over activiteiten - website: www.itc-naarden.org

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

De Belgische Sectie van de Theosophical Society werd opgericht op 7 juni 1911. Haar hoofdzetel is gevestigd in Brussel en momenteel zijn er afdelingen te Antwerpen, Brussel en Gent. Net als de Belgische Sectie organiseren alle afdelingen met grote regelmaat voordrachten en studiethemabijeenkomsten en sommige, waaronder die in Antwerpen en Brussel, beschikken over een eigen bibliotheek.

De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Voor alle informatie over de verschillende afdelingen en hun programma, kan u contact opnemen via email: info@ts-belgium.be of telefonisch: +32 476 879 968 en +32 486 631 997.

Alle links, nationaal en internationaal, zijn te vinden op de nationale website: www.ts-belgium.be, alsook op de website van Loge Witte Lotus: www.logewittelotus.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Puurs-Sint-Amands

Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Bankgegevens: IBAN BE88 7340 4396 3641 - tnv Loge Witte Lotus FV

Internet: <http://www.logewittelotus.be> & Facebook

E-mail: info@logewittelotus.be & loge.witte.lotus@ts-belgium.be

Deelname in de kosten activiteiten:

Thema-avonden: leden gratis - niet-leden: gratis bij een eerste kennismaking, € 2 bij elke volgende aanwezigheid

Zondaglezingen: leden € 2—niet-leden: € 7

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Meningen of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aanleiding zijn om strafmaatregelen te nemen.

De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreesd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

Bescherming Persoonsgegevens: Alle informatie betreffende de Wet op de Privacy en de persoonsgegevens is te bekomen via mail: info@ts-blgium.be of per brief, gericht aan de Belgische Theosofische Vereniging vzw, tav Sabine Van Osta, Geuzenplein 8 te 1000 Brussel.

Dit artikel verscheen in
The Theosophist
met als titel *Approaching
the Divine*

In de begintijd van de Theosophical Society (Adyar) stond H.P. Blavatsky (HPB) bekend om haar kritiek op het doen en laten van de kerk en de vorm die het christendom in haar tijd had aangenomen. Dat is begrijpelijk, gezien de koloniale situatie, in het bijzonder in India. Voor HPB was het een zaak van *een onverschrokken verdediging van hen die onrechtvaardig worden aangevallen*. Ik geloof dat zij vond dat je iets moest doen tegen het opleggen van een op een slechte manier beoefende vreemde religie aan een cultuur waar de bestaande benadering van het goddelijke grote waarde had. Natuurlijk pakte ze dat op haar eigen strijdvaardige manier aan.

In haar geschriften vinden we vaak kritiek op de manier waarop men het begrip God in de kerk benaderde. Zij gebruikte in haar geschriften zelden het woord 'God', dat wil zeggen niet op de manier van de gebruikelijke christelijke praktijk, en als ze het deed, was dat vaak om te wijzen op de beperkingen die men oplegde aan dit potentieel grote en verheffende principe. Ze was niet tegen God, maar tegen de verdraaide beschrijving die voortkwam uit een gebrekkige filosofie; ze was tegen het feit dat deze karikatuur van goddelijkheid werd opgedrongen aan een koloniale bevolking.

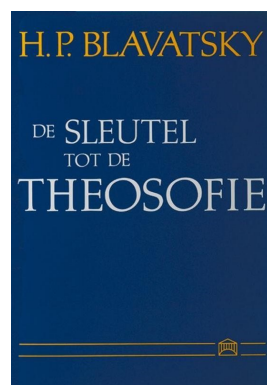
Het idee van een absolute, oneindige, allerhoogste intelligentie, en die vervolgens personifiëren, benoemen en beschrijven in termen van menselijke beperkingen als woede, toorn, misnoegen, en daaraan een grote hoeveelheid beperkende eigenschappen toeschrijven, dat alles zag zij als een verwrongen redenering. Daar ging ze dus tegenin. Vanuit HPB's gezichtspunt zou men alleen over het absolute kunnen spreken in termen als 'duisternis' en 'niets': 'nothingness' in de zin dat het absolute volledig zonder attributen of eigenschappen is; het is niet verbonden met wat dan ook. Zodoende was 'niets' of 'niet-iets' de meest passende manier om het te omschrijven.

Degenen die in de theosofische traditie HPB opvolgden (Annie Besant, C.W. Leadbeater, I.K. Taimni en anderen) hadden geen moeite om het woord 'God' te gebruiken in een specifieke betekenis. In *De Sleutel tot de Theosofie* neemt HPB de rol op zich van onderzoeker én van de theosoof die allerlei vragen beantwoordt. In het boek stelt zij een heel directe

vraag aan de theosoof: *Geloof u in God?* Het is een directe, ogenschijnlijk eenvoudige vraag. Het antwoord dat zij geeft op die vraag is onthullend. Het antwoord is niet 'ja' of 'nee'. Het is: *Dat hangt ervan af wat je bedoelt met die uitdrukking [God]*. Vervolgens beschrijft zij alles dat *niet* zou moeten behoren tot een werkzaam geloof in het goddelijke. Daaronder vallen dingen als een persoonlijkheid of iets dat kan worden beschreven met een persoonlijk voornaamwoord zoals 'hem' of 'haar'. Waar we wel in geloven, zegt ze, is een 'universele, goddelijke essentie'. Annie Besant en anderen hadden een heel duidelijk idee wat ze bedoelden als ze de term 'God' gebruikten.

Waar je ook heen gaat en welk tijdperk in de wereldgeschiedenis je ook onderzoekt, er is altijd een of andere voorstelling van het goddelijke geweest, iets dat gelijk is aan het begrip 'God'. Gedurende de laatste honderd jaar konden we getuige zijn van een experiment op grote schaal, van een zeer gerichte en moedwillige poging om religieus geloof uit te roeien. Het experiment speelde zich af in de Sovjet-Unie en in communistisch China, waar de bevolking doordrenkt was van verschillende benaderingswijzen van het goddelijke, maar waar men moest leven onder een nieuwe sociale orde waarin religieuze praktijk of geloof niet langer was toegestaan. Het was niet alleen niet toegestaan, er werden extreme straffen opgelegd aan iedereen die betraapt werd bij godsdienstbeoefening. Het overheersende idee in deze communistische samenlevingen was dat religie iets onnatuurlijks is dat aan het menselijk bewustzijn is opgelegd en dat dit vanzelf zal uitsterven als het zichzelf niet meer mag uitdrukken. Dat experiment werd gedurende drie generaties uitgevoerd, dus de kinderen van de kinderen die voor het eerst onder dat experiment vielen, werden opgevoed zonder openlijke religieuze uitdrukkingsvorm.

Toen de regimes aan hun einde kwamen was het fascinerend om te zien hoe plotseling de religieuze impuls weer in alle hevigheid opkwam alsof die nooit was weg geweest. Hoewel de mensen die deze religies hadden beoefend lichamelijk kapot waren gemaakt, of hun geest vervormd door gevangenschap of 'heropvoeding', waren de beginselen van de religieuze impuls op de één of andere manier onaangetast gebleven. Vanuit theosofisch standpunt is het duidelijk: de bron van de religieuze impuls ligt diep vanbinnen, buiten het bereik van materiële, of zelfs van emotionele en mentale krachten.

Een uitdrukking in theosofische literatuur zegt: *geloof is onbewuste kennis*. De reden van dit voortdurend opwellen van het goddelijke in het hart van de mensheid is de aanwezigheid van een 'weten' dat het bewustzijn te boven gaat. Het ligt buiten het bereik van het mentale begrijpen, maar oefent voortdurend invloed uit op het denkvermogen. We weten ervan, en het kan niet verdwijnen. Er bestaat een 'essentiële, universele goddelijke essentie' die voortdurend het leven van alles en iedereen beïnvloedt.

HPB stond ook kritisch tegenover bidden, tenminste tegenover de manier waarop dit in de kerk van haar tijd werd beoefend, en trouwens ook in de kerk van onze tijd. Net als haar reactie op de filosofisch onjuiste benadering van God, verzwakte gebed zoals dat gewoonlijk werd begrepen en beoefent namelijk volgens haar de persoon die aan het bidden was. Net als bij het concept 'God' was ze niet tegen gebed op zich, maar wel tegen het vervormde begrip van de gewone beoefenaar. Uiteindelijk is gebed één van de technieken van het spirituele leven die overal op de wereld gevonden en beoefend wordt. Een aantal van de werkelijk groten van de mensheid gedurende de geschiedenis is beïnvloed door hun gebedsbeoefening.

In *De Sleutel tot de Theosofie* spreekt HPB over gebed. Eerst bespreekt ze hoe ontoereikend de benadering is om een verzoek aan een goddelijk wezen te doen vanuit één of andere zelfzuchtige begeerte, in de verwachting dat dat verzoek verhoord zal worden, of men dat verdient of niet, en of dat tegen de wetten van de natuur in gaat of niet. Ze zegt dat deze methode het tegengestelde is van waarlijk gebed. Ze zegt dat wij als theosofen (ja!) wel in gebed geloven, maar ze beschrijft het als een 'wilsgebed' ('will prayer'). Het is het gebed van een wil die niet gericht is tot één of ander verheven persoon, maar tot de 'Vader in de hemelen'. Zij onderscheidt dit van het wijdverbreide geloof in een goddelijke vaderfiguur in de wolken die dingen schenkt aan hen de juiste woorden spreken. De 'Vader in de hemelen' is onze eigen diepste spirituele natuur: atma-buddhi-manas. HPB maakt duidelijk dat werkelijk gebed gericht is tot deze Vader in de Hemelen, en dit is een principe, omdat het universeel is.

Annie Besant en anderen die zich later bij de theosofische traditie voegden, waren heel vrij in hun gebruik van het woord 'gebed'. Tegenwoordig reciteren we bij bijna

<https://www.standaardboekhandel.be/p/de-wolk-van-niet-weten-9789063501204>

alle bijeenkomsten in de theosofische wereld een gebed dat door Annie Besant werd geschreven en dat bekend werd als het 'universele gebed', of de oproep tot eenheid.

Besant schreef dat gebed in antwoord op een verzoek van iemand die een bijeenkomst organiseerde en haar vroeg een meditatie te schrijven waar de groep mee aan de gang kon gaan. Ze zei dat het zichzelf in haar binnenste leek te zingen tijdens het schrijven. Ze voelde dat ze geen meditatie kon schrijven, omdat ze dat beschouwde als een meer persoonlijk iets. In plaats daarvan schreef ze voor die ene bijeenkomst het gebed *O verborgen leven*, met het idee dat het twee keer per dag kon worden gereciteerd, in de ochtend en in de avond. Het gebed werd iets dat in de hele theosofische wereld gereciteerd wordt, ook tijdens de persoonlijke beoefening van talloze mensen.

Een van de fundamentele punten in de traditie van mystiek is het idee dat God, of de goddelijke universele aanwezigheid, iets is dat ervaren kan worden, en dat alleen in die ervaring de werkelijke betekenis en waarde tot leven komen. Zelfs HPB zegt in haar beschrijving van het wilsgebed dat het effect kan leiden tot een ware eenwording, zoiets als de vermenging van de hogere ziel met de universele essentie.

Er is een boekje dat uit de christelijke mystieke traditie stamt en geschreven is voor het beoefenen van eenwording met God of het goddelijke. Het heet *De wolk van niet-weten*. Daarin staat een kort gebed dat heel krachtig kan zijn. Het zegt:

*O God,
unto whom all hearts lie open,
unto whom desire is eloquent,
from whom no secret is hidden,
purify the thoughts of my heart
with the outpouring of your spirit
that I might love you with a perfect love
and praise you as you deserve.*

*God,
voor wie alle harten open liggen,
tot wie iedere wil zich wendt,
en voor wie geen geheim verborgen is,
ik smEEK U:
zuiver zó het verlangen van mijn hart
door de onuitsprekelijke gave van uw genade,
dat ik volmaakt U beminnen
en waardig U lof toezingen mag.*

(Uit: *De Wolk van Niet-Weten*, vertaling: Sint Adelbert Abdij, Egmond, uitgave Karnak 1974) *

We kunnen proberen dieper in te gaan op de betekenis van deze woorden. Het is een onuitputtelijk gebed, maar we kunnen het op zijn minst oppervlakkig behandelen.

God, voor wie alle harten open liggen is, zoals ieder waar gebed moet zijn, de erkenning van de werkelijkheid, van dat wat *is*. Het is niet de specifieke combinatie van woorden die het verschil maakt, maar de innerlijke erkenning dat er een universele goddelijke essentie is, waarmee alle harten verbonden zijn; waartoe alle harten zich openen. Daarom begint het gebed met deze fundamentele erkenning van de realiteit der dingen.

De zin *tot wie iedere wil zich wendt* (*unto whom desire is eloquent*) is misschien een beetje lastig. In de hermetische traditie bestaat een gezegde dat we misschien kennen: *Achter wil staat begeerte, of verlangen*. Alleen door het streven een bepaald type verlangen te cultiveren wordt de persoonlijkheid beïnvloed, en opent zich voor de hogere natuur. Het verlangen waarnaar verwezen wordt ligt meer in de lijn van streven en aspiratie. Als er geen veredeling en sturing is van wat 'begeerte of verlangen' wordt genoemd, dan kunnen we het afdalen van de hogere wil niet ervaren. De zin *tot wie iedere wil zich wendt* beschrijft de overtuigingskracht van ons hoogste verlangen, het verlangen dat grenst aan de goddelijke wil, en die een beroep doet op het afdalen daarvan.

De volgende zin zegt *voor wie geen geheim verborgen is*. De enige plaats waar geheimen verborgen zijn betreft de duistere uithoeken van onze eigen persoonlijkheid, die uithoeken van ons wezen waar we liever geen hoger licht in laten schijnen. Dat zijn de plaatsen waar we ons beperkt voelen, waar we ons verbergen voor onszelf en voor anderen, waar we alle complexen en moeilijkheden opslaan die psychologen aan het werk houden. In onze relatie tot het hogere Zelf, het goddelijke, is geheimzinnigheid zowel betekenisloos als onnodig. Alles wordt gekend, altijd. Dit te erkennen schept de mogelijkheid om die enorme inspanning los te laten die nodig is bij onze pogingen om deze geheime plaatsen steeds als een fort te versterken. Nogmaals, het is gewoon een erkennen van de werkelijkheid.

Zo leidt het eerste deel van dit gebed ons door het proces van het herkennen van verschillende aspecten van het goddelijke, en de mogelijkheid van een creatieve betrokkenheid in de persoonlijkheid. Het volgende deel van het gebed doet een verzoek: *zuiver zó het verlangen van mijn hart door de onuitsprekelijke gave van uw genade*. Het is een uitdrukking van onze wens om de belemmeringen te verwijderen die wij hebben opgeworpen, zodat het licht van het goddelijke mag schijnen op die gedachten die in het diepste van ons wezen opkomen; niet de gedachten van ons dagelijkse denken die op iedere moment

komen en gaan, maar de gedachten van mijn hart'.

Wij denken vaak aan 'licht' als synoniem van het goddelijke. Voor iemand die een huis zonder ramen bouwt en zijn leven in dat huis slijt, is het niet voor te stellen hoe het voortdurend schijnende licht van de zon hem zou kunnen bereiken. Het feit dat we opmerken hoe we afgesneden zijn van dit licht, vermindert het licht van de zon beslist niet. Het heeft alleen invloed op onze toegang ertoe.

Dit gedeelte van het gebed vraagt de zon niet om feller te schijnen, of om door de muren heen te dringen die we om onszelf hebben opgericht. Het gebed zegt:

zuiver zó het verlangen van mijn hart door de onuitsprekelijke gave van uw genade. Het is een uitdrukking van onze wil om de barrières die we hebben opgericht te verwijderen, zodat het licht naar binnen kan komen. Het gebed is niet bedoeld om de manier waarop het universum functioneert te veranderen. Het is een uitdrukking van onze wil om toegang te krijgen tot het lichtschijnsel van de goddelijke zon.

Het gebed bereikt zijn hoogtepunt met: *dat ik volmaakt U beminnen en waardig U lof toezingen mag*. Wat is de aard van 'volmaakte liefde'? Wat is de ware aard van 'lof', van 'prijzen'? Als we over loven praten, zijn er verschillende manieren en typen van prijzen die we gebruiken. Vaak prijzen wij kinderen als zij iets bijzonders doen, zodat ze zelfvertrouwen kunnen ontwikkelen. Ware lof doet zich voor als we iets waardevols zien en er dankbaar voor zijn. Het wordt niet teweeggebracht of op dat moment verzonnen. Het is het erkennen en dank betuigen voor datgene wat *is*.

En wat is de lof die de 'universele goddelijke essentie' verdient? Dat is waarschijnlijk iets veel minder gecompliceerd dan we denken. Misschien betekent het niets meer of minder dan de erkenning van de aanwezigheid van het goddelijke in iedere mens en in *alles*, overal waar we kijken. Dit is de lofbetuiging die vloeit uit iemand die waarlijk een punt in zijn ontplooiing heeft bereikt dat hem mogelijk maakt te zien. Om onwaarachtig complimenten te geven en te prijzen wat we niet inzien of niet hebben gerealiseerd, is slechts een leeg gebaar. Toch heeft iedereen wel eens een ervaring gehad die op een of andere manier deze

‘vermenging’ heeft bevestigd van onze hogere ziel met de goddelijke natuur waar Blavatsky over spreekt. We hebben dat gewaarzijn, dus spreken we het aan in dit gebed. In de *Bhagavad Gita* noemt Krishna zichzelf de ‘innerlijke onsterfelijke heerser’ die aanwezig is in de harten van alle wezens. Met het in ons naar voren komen van de capaciteit om het te zien, is dit gewoonweg inzien het verdiende compliment, of de verdiende lofprijzing.

Er zijn veel soortgelijke gebeden over eenwording met het goddelijke. Dit gebed van een onbekende schrijver is een voorbeeld van de mogelijkheid om al het doen en laten van onze persoonlijkheid te bele-

venden, zodat het zich kan richten naar het werkelijk ervaren van dit ‘verborgen leven’, dit ‘verborgen licht’ en deze ‘verborgen liefde’ die Annie Besant aanriep in haar universele gebed. Het is overal aanwezig, maar wordt gewoonlijk niet herkend en niet erkend. Ieder gereedschap, ieder middel dat de mogelijkheid biedt voor tenminste één ogenblik van herkenning is onze aandacht meer dan waard.

Uit: The Theosophist, mei 2016

Vertaling: Marianne Plokker

Theosofia juni 2018

Adyardag 17 februari

Net als de voorbije jaren, kunnen we ook nu niet voorbijgaan aan 17 februari. Het is een dag waarop theosofen Henry Steel Olcott, de eerste Internationale President van de Theosophical Society (TS), herdenken. In 1907 om 07.17 uur in de ochtend blies hij zijn laatste

adem uit in Adyar.

Sinds 1875 tot aan zijn dood zette Olcott zich in voor de TS en hij is zeker bekend voor het werk dat hij in Ceylon, het huidige Sri Lanka deed voor het boeddhisme aldaar.

De meeste religies hebben een permanent symbool of een vlag. Voor het boeddhisme was dit niet zo. Pas in 1952 zou het Boeddhistisch Congres een vlag aanvaarden.

De boeddhistische vlag heeft de kleuren van de aura, waarvan verondersteld wordt dat die aanwezig waren rond het hoofd van de Boeddha, na het bereiken van de verlichting. De eerste vijf gekleurde strepen van de vlag vertegenwoordigen de grondbeginselen van het boeddhisme. Blauw staat voor universele mededogen; geel voor de middenweg; rood voor zegeningen; wit voor zuiverheid en bevrijding en oranje voor wijsheid. De mengeling (rechts op de vlag) staat voor universele waarheid van de Boeddhistische leringen. De vlag in haar geheel, staat symbool voor de eenheid van alle boeddhisten en ze kan ook gezien worden als een symbool van wedergeboorte van het boeddhisme in moderne tijden.

De oorspronkelijke vlag werd in 1880, ter gelegenheid van de viering van Wesak ontworpen, een gezamenlijk ontwerp van J.R. de Silva en kolonel Henry S.

Olcott. Ze werd toen ook voor het eerst uitgehangen. Tijdens het Wesak-feest herdenken boeddhisten de geboorte, de verlichting en het parinibbana (de dood) van Gautama Boeddha.

Een stukje geschiedenis

In 1770 schaften de Nederlanders, het toenmalige koloniale bestuur, de openbare Wesak-feestdag af. De Engelsen, die het koloniale bestuur daarna overnamen, negeerden het verzoek om de feestdag weer in ere te herstellen. Volgend op de aankomst van Olcott (en H.P. Blavatsky die hier niet vermeld wordt) in mei 1880 kwam er meer en meer vaart in de beweging tot wederopstanding van het boeddhisme in Sri Lanka. Op 28 januari 1884 werd op initiatief van Olcott een *Verdedigingscomité voor het Boeddhisme* (Buddhist Defense

Committee, BDF) opgericht. Dit comité kwam er omdat, na een aanval die plaatsvond op een processie te Kotahena waarbij een persoon gedood werd, en minstens dertig anderen ernstig gewond raakten, de overheid nog steeds niet tot handelen was overgegaan.

Het comité dat onder voorzitterschap stond van Muhandiram A.P. Dharma Gunawardena kwam in de Vidjodaja Pirivena te Maliga-kanda bijeen. Andere bestuursleden van dit comité waren Don Carolis Hewa-vitārana (vicevoorzitter), Carolis Poedjitha Guna-wārdena (secretaris) en H. A. Fernando

Standbeeld H. S. Olcott
voor het treinstation in
Colombo, Sri Lanka

H. S. Olcott en boeddhisten
Colombo, Sri Lanka 1883

(penningmeester). Henry Steel Olcott werd tot erebestuurslid benoemd.

Het comité boog zich over verschillende zaken die betrekking hadden op onrechtvaardigheden waarmee boeddhisten te maken hadden gekregen. Tijdens de installatie-bijeenkomst werd besloten de Britse overheid te verzoeken actie te ondernemen op bepaalde specifieke punten.

In een memorandum dat gericht was aan het adres van Lord Derby, de staatssecretaris koloniale zaken in Londen, werden ten minste zes onderwerpen aangehaald:

- De schulden van de Kotahena-ongeregeldheden zouden berecht moeten worden.
- De Britse overheid zou een beleid van religieuze neutraliteit moeten volgen, of zou de religieuze rechten en privileges van de Srilankaanse boeddhisten moeten garanderen.
- Ambtenaren zouden voor de dag van Wesak vrijaf moeten krijgen.
- Alle beperking op het gebruik van nationale en religieuze muziek zouden moeten worden opgeheven, en het recht op het houden van processies, die boeddhisten sinds onheuglijke tijden gehouden hadden, zou in ere moeten worden hersteld.
- In boeddhistische dorpen zou er een boeddhistisch huwelijksregister moeten komen.
- Boeddhistische gebouwen zouden correct bestuurd moeten worden en er zou een goed functionerend managementsysteem moeten komen.

Olcott nam het op zich, persoonlijk naar Londen te gaan voor een gesprek met Lord Derby. Het BDF besloot de historische aankondiging van het Wesakfeest te vieren en er werd een sub-comité gevormd dat de voorbereidingen daartoe op zich zou nemen.

Een sleutelkwestie in deze vierings-vorbereidingen was, het in de grote tempels, in en rond de hoofdstad Colombo, ceremonieel hijsen van de boeddhistische vlag.

Het idee voor het ontwerpen van een boeddhistische vlag werd naar voren gebracht door het comité uit Colombo dat de Wesak-viering voorbereidde. Olcott

maakte de volgende aantekening in zijn "Old Diary

Leaves: "Het was in deze tijd dat onze collega's uit Colombo de gelukkige gedachte kregen een vlag te ontwerpen die door alle boeddhistische naties aanvaard zou worden als het universele symbool van hun geloof, waardoor het hetzelfde achterliggende motief kreeg als het kruis dat heeft voor alle Christenen. Het was een prachttidee, en ik zag onmiddellijk het verrekend potentieel ervan als hulpmiddel in het streven naar

boeddhistische eenheid. Onze broeders uit Colombo hadden het originele en unieke idee gekregen in de vlag de zes kleuren samen te brengen waarvan wordt aangenomen dat ze in Boeddha's aura te zien waren."

Aankankelijk kreeg de vlag de vorm van een langwerpige slinger waarvan Olcott vond dat dit "erg ongemakkelijk was om in processies rond te dragen of aan huizen te bevestigen". Hij stelde voor dat de vlag de vorm en afmeting zou krijgen van de gewone nationale vlaggen. Dit voorstel werd aangenomen. En dit was de geboorte van de boeddhistische vlag die ieder jaar op Wesak-dag gehesen wordt.

Dit is niet de enige boeddhistische vlag. In Thailand worden andere vlaggen gebruikt. In Tibet en de hele Himalaya-regio zien we soms een vlag waarop twee knielende herten staan afgebeeld ter weerszijden van het Dharmawiel, een herinnering aan Boeddha's Eerste Leerrede in het Hertenpark nabij Varanasi, India.

17 februari is niet enkel de overlijdensdag van **Henry Steel Olcott**. Het is ook de dag waarop **Giordano Bruno** (1548-1600), een Italiaanse filosoof, priester, vrijdenker en kosmoloog, overleed op de brandstapel in Rome.

Tevens is het de geboortedag van **Charles Webster Leadbeater** (1854-1934), voornamelijk gekend als theosoof. Ook was hij een Britse bisschop van de Vrij-Katholieke Kerk. Leadbeater ontdekte in 1909, de 14-jarige **Jiddu**

Krishnamurti op het privé-strand in Adyar. Annie Besant en Leadbeater zagen in Krishnamurti een nieuwe wereldleraar en een incarnatie van de Maitreya-Bodhisattva. Krishnamurti overleed op 17 februari 1986.

Om deze bijzondere dag te herdenken, nodigen we allen uit om deel te nemen aan de Zoom-bijeenkomst die doorgaat op

**zaterdag 20 februari 2021
om 15.00 uur.**

Zoom link in bijlage

THEMA-AVONDEN & BIJEENKOMSTEN

VAN 20u TOT 21.30u

ZOOM MEETINGS - ZIE BIJLAGE

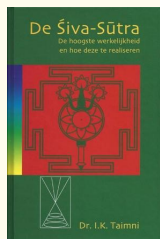
04 & 18/02: Een weg tot Zelfontdekking

Een boek voor mensen die de oude leer over de aard van de mens willen begrijpen en die het pad van zelfontplooiing willen ontdekken en bewandelen.

Taimni gaat van theorie naar praktische toepassing - van de functies, de beheersing, de zuivering en het gevoelig maken van de fysieke en emotionele lichamen naar het "lagere" denken. Vandaar neemt hij ons stap voor stap mee door de ontwikkeling van het "hogere" denken, het "wijsheidslichaam" en tenslotte licht hij de rol van *atma* (geest) in ons leven nader toe. In het laatste deel onderzoekt hij de "onwerkelijke" wereld waarin we leven en gaat hij over tot een zeer indrukwekkend commentaar op de techniek van *yoga*.

11 & 25/02: De Siva Sutra

De Śiva Sūtra behoort tot de school van het Kaśmir Śaivism. De filosofie achter de Śiva-Sūtra is gebaseerd op het bestaan van een Allerhoogste Werkelijkheid die zich manifesteert als het gehele universum.

Elke Monade vormt daarin een afzonderlijk centrum van bewustzijn en kracht en bezit in zichzelf in potentiële vorm in die Realiteit Universeel Bewustzijn en Kracht (Śiva en Śakti). De drie afdelingen in dit boek behandelen de ontvouwing van Bewustzijn, gezien vanuit goddelijk Bewustzijn (Śiva), goddelijke Kracht (Śakti) en de Monade (Aṇu).

Voor alle informatie over de activiteiten van de **Belgische Theosofische Vereniging vzw** kan u terecht op

GSM 0486 631 997 & 0476 879 968 of via email:

info@ts-belgium.be

Voor informatie over de **Belgische Theosophical Order of Service** kan u terecht op

GSM +32 476 879 968 of email:

tos@ts-belgium.be

MA	DI	WO	DO	VR	ZA	ZO
1	2	3	4 Een weg tot zelfontdek-	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18 Een weg tot zelfontdek-	19	20	21 Zorg voor de Ziel
22	23	24	25 Siva Sutra	26	27	28

De maandelijkse lezing van **Loge Witte Lotus** zal, in samenwerking met **Loge Antwerpen** doorgaan op

Zondag 21 februari 2021

om 11.00 uur

Zoom meeting

Onderwerp:

Cycli van bewustzijn

Door **Sabine Van Osta**

Zoom link zie bijlage

Door de recente aangekondigde maatregelen ivm Covid-19 worden alle activiteiten, die normaal doorgaan in de lokalen in de Milisstraat 22 te 2018 Antwerpen, opgeschort.

Zoom meetings worden gehouden en alle informatie hierover, is te bekomen via mail:

secretary@logewittelotus.be of via

GSM 0476 879 968.

Voor meer informatie omtrent de programma's van **Loge Witte Lotus** kunt u terecht op GSM +32 476 879 968 en +32 486 631 997 of email: info@logewittelotus.be

&

Email: secretary@logewittelotus.be

Belgische Theosofische Vereniging vzw

Loge Witte Lotus

Programma februari 2021

Zoom meetings

Donderdag 4 februari 2021 om 20u.: Een weg tot zelfontdekking

Zoom link:

<https://us02web.zoom.us/j/89001415474?pwd=eGhiUDV6ZVE2NWdLQUVNUVUzUjF2Zz09>

Donderdag 11 februari 2021 om 20u.: De Siva Sutra

Zoom link:

<https://us02web.zoom.us/j/89048741757?pwd=cjFDRytjVlBRNFE4ZUFZNnM3YmlBdz09>

Donderdag 18 februari 2021 om 20u.: Een weg tot zelfontdekking

Zoom link:

<https://us02web.zoom.us/j/81450355538?pwd=aDQ0OGVncWFoV1VoV1RLSVhqOGswZz09>

Zondag 21 februari 2021 om 11u.:

Zondaglesing in samenwerking met Loge Antwerpen

Onderwerp: *Cycli van bewustzijn*

Door **Sabine Van Osta**

Zoom link:

<https://us02web.zoom.us/j/85827122001?pwd=Z25Ba1B5dEVpVHBlc3RaNlRhaHRZUT09>

Donderdag 25 februari 2021 om 20u.: De Siva Sutra

Zoom link:

<https://us02web.zoom.us/j/82730151437?pwd=VHJuOW5DZFRyT2dWQ0pzM0lDdU1GUT09>

Met aansluitend de TOS Genezingsmeditatie (Enkel voor leden)

Belgische Theosofische Vereniging vzw

Nationaal
Februari 2021
Zoom Meetings

Maandag 1 februari 2021 om 19.30 uur:

Cursus Inleiding tot de Theosofie
De zeven menselijke temperamenten

Zoom link:

<https://us02web.zoom.us/j/82477856075?pwd=VG15c0hPek9kYitEdEx0dms5clRhUT09>

Zaterdag 20 februari 2021 om 15.00 uur:

Herdenking
Adyardag

Zoom link:

<https://us02web.zoom.us/j/87527492614?pwd=VS81QldnckdRZm4vNkFhVWt1c3lUQT09>

